

“Không có gì nhiều, bố.”

“Con định làm gì vào cuối tuần này?”

“Con cũng chưa biết nữa.”

Bạn không thể nào kéo con bạn dứt ra khỏi cuộc nói chuyện điện thoại với bạn bè nó, nhưng tất cả những lời nó dành cho bạn chỉ là những câu trả lời nhát gừng như vậy!

Có bao giờ bạn thử tìm hiểu xem tại sao con bạn lại như vậy? Mỗi khi nó bắt đầu bày tỏ vương mắc thì bạn lập tức sử dụng những từ ngữ “đao to búa lớn” để khuyên dạy:

“Thế đấy! Bố đã bảo con rồi mà con đâu có nghe!”. Đó là lý do để con bạn ngày một xa cách với bạn.

Tôi đã truyền đạt kinh nghiệm *trước hết, hãy cố gắng lắng nghe và thấu hiểu* cho rất nhiều người. Họ đã bắt đầu chú ý nhìn lại phản ứng thường gặp của mình trong giao tiếp với người khác và học cách *lắng nghe thấu hiểu*. Đối với một số người, *trước hết, hãy cố gắng lắng nghe và thấu hiểu* đã trở thành một thói quen thú vị, có thể áp dụng nhanh nhất trong số 7 *Thói quen* trong quyển sách này.

Chúng ta hãy xem xét một cuộc giao tiếp điển hình giữa một người cha và đứa con trai vị thành niên, chú ý xem xét những lời nói của người cha dưới góc độ *bốn phản ứng* mà chúng ta đã đề cập ở trên.

“Bố ơi, con thấy thế là đủ rồi. Học hành chẳng có gì là quan trọng cả!”

“Sao vậy con?” [*Thăm dò*]

“Nó chẳng thiết thực chút nào. Con chẳng học được cái gì có ích cả.”

“Ừ... nhưng con chưa nhận thấy lợi ích của nó đâu. Hỏi